

Popiežius Pranciškus: birželį melskitės su manimi už senelius ir ligonius

Popiežius Pranciškus kviečia birželio mėnesį kartu su juo melstis, kad seni, kenčiantys ir vieniši žmonės taip pat ir didžiuose miestuose būtų solidariai priimami.

Maldos intenciją birželio mėnesiui pats popiežius pristatė antradienį paskelbtaime įrašė:

„Dažnai miestuose seni žmonės ir ligoniai paliekami likimo valiai. Ar galime nekreipti į tai dėmesio? Mūsų miestuose turėtų vyrtauti solidarumas, o tai reiškia, kad reikia ne tik rūpintis stokojančiais žmonėmis, bet turime prisimti atsakomybę vieni už kitus ir ugdyti susitikimo kultūrą. Melskis kartu su manimi, kad seni, kenčiantys ir vieniši žmonės taip pat ir didžiuose miestuose būtų solidariai priimami.“

BIRŽELINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. Jėzaus Širdies litaniją parapijiečius kviečiame birželio mėnesio šeštadieniais po vakarinių Šv. Mišių ir sekmadieniais 16.40 val., prieš vakarines Šv. Mišias.

2016 M. PARAPIJOS VASAROS STOVYKLA

Skubėkite registruotis į aštuntąją Bernardinų parapijos stovyklą. Visa informacija ir registracija mūsų parapijos svetainėje www.bernardinuparapija.lt

KVIEČIAME PRISIDĖTI KAUPIANT STOVYKLOS INVENTORIŲ

Mieli parapijiečiai, artinantis parapijos stovyklai kviečiame prisidėti kaupiant inventorių, skirtą stovyklaujančių vaikų užimtumui. Jiems reiktų:

Sporto inventoriaus – kamuolių (įvairių dydžių krepšinio, futbolo, paprastų vaikiškų), badmintono rakečių, skraidukų, šokdyklių, lankų ir t.t.; **stalo žaidimų** įvairaus amžiaus vaikams; **kitų priemonių** – spalvinimo knygelė, smėlio dėžės žaislų, kaladėlių, konstruktorių mažiesiems (stambiomis detalėmis) ir didesniems (nuo 7 m.), vienspalvių audinių, karoliukų, lėlių ir t.t.. Tai gali būti ir ne nauji daiktai, kuriais galima pasidalinti su kitais. Visa tai galite atnešti į bažnyčios zakristiją. Iš anksto jums dėkojame. *Broliai pranciškoniai.*

KVIEČIAME Į KONCERTĄ

Birželio 18 d. po 17 val. šv. Mišių mūsų bažnyčioje vyks koncertas skirtas Lenkijos Krikšto 1050 metų jubiliejui ir Pasaulio jaunimo dienoms Krokuvoje. Koncertuos Lenkijos džiazo atlikėjų kolektyvas PIOTR BARON TRIO. Skambės religinių giesmių ir melodijų džiazo improvizacijos. Koncerto iniciatorius – Lenkijos institutas Vilniuje.

PARAPIJOS LAIKRAŠTĖLIS

Mūsų parapijos laikraštėlis išeina „atostogų“.

Linkime visiems gero poilsio. Susitikime rugsėjo mėnesį. Šviesių Jums vasaros dienų su Jėzumi!

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA
Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštėlių parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 626

XI EILINIS SEKMADIENIS

2016 birželio 12 d.

*Dievas mus pamilo ir
atsiuntė savo Sūnų,
kaip permaldavimą už
mūsų nuodėmes.*

1 Jn 4, 10b

EVANGELIJA (Lk 7, 36–40. (8, 1–3))

Vienas fariziejus užsiprašė Jėzų pietų. Atėjęs į fariziejaus namus, jis sėdo prie stalo. Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėle, patyrusi, kad jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir, priėjusi iš užpakalio prie jo kojų, verkdamas ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu.

Tai matydamas, fariziejus, kuris buvo Jėzų pasikvietęs, samprotavo pats vienas: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia,– kad ji nusidėjėle!“

O Jėzus prabilo: „Simonai, turiu tau ką pasakyti“.

Tas atsiliepė: „Sakyk, Mokytojau!“

„Skolininkas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt. Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanavo abiem. Katras labiau jį mylės?“

Simonas atsakė: „Manau, jog tasai, kuriam daugiau dovanota“.

Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei“. Ir, atsisukęs į moterį, jis tarė Simonui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus; tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji nuplovė jas ašaromis ir nušluostė savo plaukais. Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi mano kojų. Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas. Todėl aš tau sakau: jai atleidžiamos jos gausios nuodėmės, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli“.

O jai tarė: „Atleidžiamos tau nuodėmės“.

Sėdintieji kartu už stalo pradėjo svarstyti: „Kas gi jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia!“

O jis dar tarė moteriai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik sau ram!“

XI EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

2 Sam 12, 7–10. 13; Ps 31; Gal 2, 16. 19–21; Lk 7, 36–20. (8, 1–3)

P. : Viešpatie, atleisk man nelemtą kaltybę.

Atleidžiamos tau nuodėmės

Galbūt skaitytojas sunerimęs stebėsis, kad Kristus atėjo pietų pas fariziejų. Tačiau į fariziejaus namus Kristus įeina ne valgyti žydiškų valgių, bet apdovanoti dievišku gailestingumu. Jis sėdasi prie stalo ne gerti migdančio medaus gėrimo, kvepiančio gelėmis, bet gerti atgailautojos ašarų iš pačių akių versmių: Dievas alksta parpuolusiųjų aimanų, trokšta nusidėjėlių ašarų. [...] Prie fariziejaus stalo Jėzus atėjo ne kūnišku maistu pasisotinti, bet kūne parodyti dangišką veikimą; ne ragauti žmogiškai tai, kas prieš Jį padėta, bet dieviškai patvirtinti tai, kas daroma Jam už nugaros. Nes iš tikrųjų Kristų visada atpažįstame per žmogiškus veiksmus atliekant dieviškus žygdarbius. Visa, kas Jo taip pat kūniškai atlikta, pripažįstama nauja bei pranokstant mirtingųjų papročius.

Fariziejus kviečia Kristų valgyti, tačiau ko ten ieško nekviesta moteris? Juk paprastai pro namų užtvaras neįsiveržia pašalinis, į nuošalią pokylio vietą nedrįsta įeiti nekviestasis, ir valgių paruoštų atgaivinti širdis po darbo nedrįsta paliesti tingus stebėtojas. Kaip čia yra, kad ši nepažįstama moteris ir netgi žinoma kaip nedora, slegiama liūdesio, pilna ašarų, garsiai raudodama, nežinant durininkui, niekam nepajutus, pačiam sargui nežinant, perbėga visus namų įėjimus, praeina pro visus būrius tarnų, nuskuba į pačią pokylio širdį ir džiaugsmo namus paverčia vaitojimo ir raudų namais? Broliai, ji atėjo ne prašyta, bet paliepta; įeina pristatyta, o ne numačiusi: tas, kuris šitaip ją atveda pas save, ir yra tas, kuris dangišku sprendimu liepė ją išsteisinti.

Šv. Petras Auksažodis, †450

ŠVENTĖ
MINIMA
birželio
13

Šv. Antanas Paduvietis

Vienas garsiausių ir labiausiai žinomų pranciškonų šventųjų, Bažnyčios mokytojas, misionierius, garsus pamokslininkas. Gimė 1195 m. Lisabonoje, turtingoje šeimoje, būdamas 15 metų įstojo į šv. Augustino vienuolyną, ten gavo gerą išsilavinimą. Vėliau tapo elgetaujančiu pranciškonu, nes norėjo skelbti Evangeliją musulmonams Ma-

roke. Tačiau liga jį privertė pasilikti Italijoje. Buvo susitikęs ir bendravo su šv. Pranciškumi Asyžiečiu, tapo jo mokiniumi ir ištikimu sekėju.

Dailės kūriniuose šv. Antanas vaizduojamas jaunas, su rudu pranciškonų abitu, išskusta tonzūra. Šv. Antanas dar gyvas būdamas garsėjo stebuklais, jo gyvenimas apipintas daugeliu legendų, kurios ir sudaro vaizduojamų siužetų pagrindą.

ant knygos, padėtos ant stalo ar altorėlio, arba Kūdikelį, sėdintį ant knygos, šv. Antanas laiko glėbyje.

Kitą kartą, kai eretikai Rimini mieste atsiskė klausyti jo pamokslų (arba, kai pamokslu metu ištuštėjo bažnyčia), jis nuėjo prie upės kranto ir pamokslavo žuvims, o šios išlindusios iš vandens klausėsi.

Vienas eretikas Tulūzoje pasakė Antanui, kad tol nepatikėsiąs, jog duona virsta Kristaus Kūnu, kol jo asilas neatsiklaups prieš švenčiausiąjį Sakramentą. Po keleto dienų, kai Antanas praėjo pro šalį nešdamas mirštančiam žmogui Ostiją, asilas suklypo ant kelių.

Pasak legendos, kartą, kai šv. Antanas meldėsi savo kambaryje, jam pasirodžiusi švč. Mergelė Marija su Kūdikiu Jėzumi ant rankų. Šventasis vaizduoja mas laikantis Kūdikelį Jėzų, kartais Kūdikelis sėdi

Jaunas vienuolis pavogė knygą iš Brivo vienuolyno, kurį įkūrė šv. Antanas. Bėgdamas per upę jis pamatė pabaisą, liepusią gražinti knygą. Galbūt dėl to šv. Antanui meldžiamasi norint susigrąžinti prarastus daiktus.

Aukas, kurias žmonės sunėsdavo, jis išdailindavo vargšams, todėl šios aukos vadinamos šv. Antano duona.

Individualūs šventojo atributai yra Kūdikelis Jėzus, liepsnojanti širdis arba liepsna, laikoma rankoje, Biblija, žydintis ar žaliuojantis kryžius arba krucifiksas, monstancija, lelija (simbolizuoja jo gyvenimo tyrumą).

Šv. Antano devizas – *Homo igit consutu atque nudat questo ubi est* („bet kai žmogus miršta, jis yra bejėgis; kai mirtingasis atsikvepia paskutinį kartą, kur jis tada? Job 14,10).

Šv. Antanas yra Paduvos miesto, moterų, sužadėtinių globėjas, gelbsti nuo drugio, maro ir kitų ligų. Jo pagalbos šaukiamasi ką nors pametus.

Šv. Antanas Paduvietis mirė 1231 m. Verčelyje arba Paduvoje. 1232 m. paskelbtas šventuoju. 1263 m. jo garbei Paduvoje virš kapo pastatyta bažnyčia, kurioje yra kriptolinis relikvijorius, jame saugomos šventojo relikvijos, tarp jų ir liežuvis, šv. Antano iškalbingumo simbolis.

Mieli parapijiečiai,

Atėjo vasara – metas kai atgijusi gamta mums primena begalinę Kūrėjo meilę. Tai atostogų laikas, kai galima pasidžiaugti vieni kitais, pabūti su šeima. Poilsis mums padeda atgauti jėgas, atrasti laiko maldai. Noriu Jums palinkėti, kad skirtumėte laiko poilsui, surasdami laiko sau ir artimui. Viešpaties artumas telydi Jus. Gražios vasaros!

brolis Evaldas OFM

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJAME

visiems už maldas, už dosnias aukas, darbą ir laiką.

Gausiomis savo malonėmis teatlygina Dievas Jums ir Jūsų šeimoms!

Kiekvieną savaitę vienas šv. Mišias aukojame už mūsų vienuolyno ir parapijos geradarius.

Broliai pranciškonai